

...Így mondták „egriül” azt az összejövetelt, amit a fertálymesterek házában tartottak, a tisztség felvételének majd letételének megünneplésére.

Bár december elején még sem a feltétinek, sem a letétinek nincs ideje, *Cseh István* fertálymester Pacsirta utcai házában mégis összejöttek „barátom uramék”, (ez a tisztséggel járó hagyományos titulus), hogy körülülve a nagy ebédszalt, borozgatás közben számot vessenek egy éves munkájuk eredményeiről, tapasztalatairól.

Két évvel ezelőtt az Egriport volt az a helyi lap, mely első pillanattól kezdve ott bábáskodott ennek a nagymúltú szervezetnek az újjászületésénél, mert tudatában volt a benne rejlő hagyomány erkölcsi és társadalmi értékének. Nyilván ez készítette a vendéglátó *Cseh Istvánt*, a hatvani hóstya fertálymesterét arra, hogy az összejövetelre lapunknak is meghívót küldjön.

Elsőnek *Várkonyi Györgyöt*, a hagyomány feltámasztásának kezdeményezőjét kérdeztem arról, hogy meg tudták-e valósítani mindazt, amit ennek a szervezetnek az újraéledésétől vártak?

- Engem közvetlen élmények nem fűznek a fertálymesterséghez - válaszolta a lokálpatrióta elnök - Eger történetírója, *Breznay Imre* könyvének olvasása közben éreztem rá, hogy ez az általa leírt szervezet egy olyan polgári értékeket képvisel, amire napjaink társadalmának is szüksége lenne. Ebben az értékrendben nem a rang és a pénz, hanem a becsület, a tisztesség, az egymásra figyelés a mértékadó, ami sajnos napjaink emberi kap-

Letétyi... meg, feltétyi...

csolataiban egyre jobban háttérbe szorul. Erre az alapra épült a most megválasztott fertálymesterei közösség is, melyben különböző származású, életkorú, foglalkozású emberek, teljes egyetértésben munkálkodnak a város és annak polgárai érdekében.

Szatmári Gábor virágkertész, a Szent István város fertálymestere:

- Mikor felkértek erre a tisztségre, édesapámra gondoltam, aki szintén fertálymester volt, s akinek bőköpönyeges fényképe ma is ott függ a szobám falán. Az avató ünnepségen úgy éreztem, hogy egy örökséget veszek át, amit az ő szellemében kell megőriznem. Persze nem könnyű dolog negyven év szünet után a testület régi tekintélyét visszaállítani. Én elsősorban azt szeretném elérni, hogy aki itt él Egerben, az szeresse is ezt a várost, tisztelje a múltját, becsülje értékeit, és gazdagítsa azt gyermekei jövője érdekében.

Marmoly Sándor műszerész, Felső-Károlyváros fertálymestere:

- Én tősgyökeres egri vagyok, s jól emlékszem gyerekkoromból, mikor édesapám szalpartipincéjében összejöttek „suttogóra” a fertálymesterek. Disznóvágás után, friss kolbász és jó bor mellett, itt beszéltek meg, hogy ki lesz az utódjuk, kinek adják át

a Szent Apollónia napján a köpenyt meg a tekintélyt jelképező szalagos botot. Én nagyon büszke voltam, mikor láttam apámat társaival együtt felvonulni a nagy egyházi és nemzeti ünnepeken, s tapasztaltam azt a tiszteletet, ami az emberek részéről körülvette őket.

Az én fertályomban még sokan emlékeznek erre az időre, mégis meglepődtem mikor egy fiatal pár felkért, hogy az esküvőjükön én vezessem fel a nászmenetet. Ez számomra igen nagy megtiszteltetést jelentett. Kijött a tévé is, és lefilmeztek bennünket. Azóta már egy másik esküvőn is részt vettem, ugyanilyen minőségben.

Sokat dolgozunk együtt kerületünk önkormányzati képviselőjével. Együtt tartjuk a fogadóórákat, meghallgatjuk a panaszokat és kéréseket. Én személyesen is ismerem a hozzánk fordulókat, s így mindkét irányban tudok segíteni.

Lengyel Miklós műszaki igazgató, a Szent Lajosváros fertálymestere:

- Mikor felkértek a tisztség elvállalására, őszintén megmondom, azt sem tudtam mi az, de megéreztem benne egy jóirányú munkálkodás lehetőségét, s ezért örömmel elvállaltam. Rosszul esett nagyon, mikor több irányból - köztük a sajtó részéről is - megtámadtak ben-

nünket, s kétségbevonták szervezetünk létjogosultságát. Sajnos vannak képviselők, akik a mai napig ellenzik ténykedésünket, s igyekeznek politikai kérdést csinálni belőle. Pedig mi megfogadtuk, hogy nem politizálunk, s ehhez tartjuk is magunkat. Ha mindannyian össze tudnánk egyeztetni munkánkat a városatyákkal, sokkal több eredményt tudnánk elérni, mind a város, mind a benne élő polgárok javára.

Hibay György közigazdász, a város IV. fertályának mestere:

- Fertálymesternek lenni, valamikor igen komoly rangot jelentett Egerben. A mi családunkban nagyapám és dédapám is viselte ezt a tisztséget.

Most az lenne az első feladatunk, hogy tudatosítsuk az emberekkel, mit jelent „egri polgárnak” lenni, mivel lelkében nem mindenki az, aki itt lakik. A város polgára ugyanis büszke lakhelyére, és zsigereiben van az akarat arra, hogy szebbé, jobbá tegye környezetét. Az igazi polgár lokálpatrióta - a szó szoros értelmében -, mert olyan szemmel tudja nézni vároását, ahogy azt idegen nem láthatja.

Nekem elég széles ismeretségi köröm van határon innen és túl. S ha beszélgetés során azt mondta valaki, hogy „milyen szép a milánói dóm”, akkor azt válaszoltam, hogy - „igen... igen... de nekem az egri székesegyház jobban tetszik...” Elismerem annak az értékét, de számomra mégis ez a legszebb, mert a szívemben ez van az első helyen. S ez így van jól, hogy mindenkinek a szülőhelye legyen a legszebb...

(folyt. köv.)

B. Czeller Mária